

מקץ חנוכה תשפ"ב
גליון 70

דעם רבינ'ס עוּכט

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ו ר"ט)

דער ריינער קוואל

א גוטן לעכטיגן שבת פאר אלע טייערע קינדער

טייערע לעכטיגע קינדער.

לאמיר זיה פארשטעלן אז אין גאר א ווייטער לאנד, איז פארהאן א מעכטיגער קעניג, וועלכער פארמאגט גאר אסאך געלט, כח און כבוד. אויף דער צווייטער זייט וועלט וואוינט א קליין פאלק, זיי פארמאגן א קליין לענדל, און פירן זיה באשיידן מיט זייערע מנהגים.

איין טאג קומט צו גיין דער מלך מיט זיין גאנצער מיליטער וואס באשטייט פון מיליאנען סאלדאטן, זיי ווילן אריינפירן אז אין דעם קליין לענדל זאל

מען זיה אנהייבן פירן מיט די זעלבע מנהגים פון דעם גרויסן קעניג'ס קעניגרייך. עס לייגט זיה אויפן שכל אזא געשעעניש??

פאר מער פון צוויי טויזנט יאר צוריק, זענען געווען אין ארץ ישראל, צדיקים און ערליכע אידן, וועלכע

האבן געלערנט תורה און מקיים געווען די מצוות. איין טאג קומט ארויס א געזעץ פון דעם גרויסן גריכיש קעניג, אז פון היינט און ווייטער טאר מען נישט לערנען תורה, היטן שבת און מאכן א ברית. זיי האבן אנגעהויבן איבערערדן די אידישע קינדער מיט אלע סארטן סברות, אז תורה און מצוות איז נישט חשוב, נאר עולם הזה מיט אירע תאוות און דמיונות און אלע משוגע'תן איז ווערד און געשמאק און דער ציל אויף דער וועלט דארף זיין הנאה צו האבן, מען זאל נאר נישט טראכטן אז איין טאג פליען אלע תאוות אנוועק ווי א זיפן פלאז.

ווער עס וועט נישט פאלגן דעם נייעם געזעץ, וועט מען הרג'נען!", האט מען אויסגערופן אין נאמען פונעם קעניג פון יון.

ליידער האבן אסאך אידן פארקראכן און זיה אנגעהויבן פירן אזוי ווי די יונגים, א טייל אידן האבן זיה דערשראקן פון די יונגים, א טייל האבן אנגעהויבן נאכגיין די תאוות פון דער וועלט, ווייל זיי האבן נישט געוואוסט פונעם הייליגן רבינ'ס באפעל "געוואלד זייט אייך נישט מ'יאשו!", זיי זענען געווארן מתנגדים רחמנא לצלן.

דער פסוק זאגט אבער "כי לא יטש ה' עמו ונחלתו לא יעזב", דער אויבערשטער פארלאזט נישט קיינמאל זיין פאלק, און ווען מען שרייט צו אים, מאכט ער מעכטיגע וואונדער.

אזוי האבן די איינציגע ערליכע אידן, צדיקים און תמימים געווינען די מלחמה קעגן א מיליטער פון מיליאנען סאלדאטן מיט שטארקע געווער. געלערנטע גענעראלן זענען געפאלן ווי פליגן קעגן דאס ביסל רעשטע אידעלער. מען האט געזען קלאר מיט אויגן אז "אלה ברקב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלקינו נזכיר".

היינטיגע צייטן אויף ווען מלכות יון שטארקט זיה מיט חכמות חיצוניות און תאוות עולם הזה, און דער עיקר די קליפה פון עצבות און טרויער. זיי זענען זיה מתגבר אויף יעדן איינעם פון אונז, ליידער האבן זיה אסאך אידן מ'יאש

גיין נאך חנוכה געלט

דער הייליגער רבי פלעגט פאסטן אסאך תעניתים. אבער ער האט דאס זייער באהאלטן אז מענטשן זאלן זיך נישט דערוויסן דערפון, אפילו זיינע גאר נאנטע און זיין חשיב'ע רעבעצין האבן אויך נישט געוואוסט דערפון. דער איינציגער וואס האט יא מיטגעהאלטן איז געווען דער משרת פון רבי'ן - וועלכער איז געווען גאנץ א פשוט'ער איד, אים האט דער רבי זייער שטרענג אנגעווארנט ער זאל פאר קיינעם אין דער וועלט נישט מגלה זיין און פארציילן וועגן די תעניתים.

אנשטאט דער רבי זאל אויפפערן וואס די רעבעצין האט געקאכט פאר'ן רבי'ן, האט עס דער משרת אויפגעגעסן!

עס האט זיך געמאכט עטליכע מאל ווען דער רבי האט געהאלטן אינמיטן זיינע תעניתים און דעם רבי'נס תלמיד ר' חייקל איז אריינגעקומען, האט ער באמערקט אז דער רבי איז אין זייער א שוואכן צושטאנד, האט ער זיך דערוואוסט פון דעם גרויסן סוד אז דער

רבי פראוועט תעניתים. פון גרויס צעמישעניש האט ער זיך אנגערופן צום רבי'ן: "אויב דער רבי וועט נישט עסן וועל איך פארציילן פאר מענטשן דער סוד אז דער רבי פאסט!", דער רבי האט זיך ארויסגעדרייט און ווייטער אנגעהאלטן מיט זיינע תעניתים.

אין שטאט מעדוועדיוקע געפינט זיך יעצט דער רבי, ער ליגט אין בעט כמעט פאר'ן חלש'ט, עס גייט אים ארויס בלוט פון זיינע אויגן, אויערן און פון זיין הייליג מויל. דער רבי האלט שוין נאכן פאסטן אפאר טעג אין איין צי. ר' חייקל קומט אריין צום רבי'ן און זעט דעם גאנצן מצב וואס דא גייט פאר, ער האט זיך זייער דערשראקן פאר'ן רבי'נס לעבן, ער בעט זיך צום רבי'ן: "הייליגער רבי, זייט עפעס טועם! אפשר וויל דער רבי עפעס טרינקען? רבי! איר זענט אין א סכנה צושטאנד!" אבער דער רבי האלט זיך ביי דאס זייניגע, ער וויל נישט בשום אופן אפשטעלן זיין תענית!

"איך וועל אויסזאגן פאר מענטשן אז דער רבי פאסט!" רופט זיך ר' חייקל אן. דער רבי ענטפערט אים: "חייקל, גיי שעכט אן עוף און גרייט אן אביסל יויר, איך זאל

קענען עסן גלייך נאך מעריב"; ר' חייקל איז געלאפן מיט פרייד מיטן הינדל צום שוהט. נאכן שעכטן האט ער ארויסגעפליקט די פליגלען און אפגעקאכט א פינגע נאךהאפט'גע זופ.

נאך מעריב ווען ר' חייקל קומט אריין צום רבי'ן און דערלאנגט אים דאס טעלער. דער הייליגער רבי לייגט ארויף איין פיס אויפן בענקל, די צווייטע פוס אויף דער ערד און רופט זיך אן: "חייקל זינג מיר דעם פרומער ניגון" - דאס איז דער באוואוסטער ניגון וואס אנשי שלומנו זינגען שבת אויף די ווערטער 'מעין עולם הבא'. אויפן רבי'נס באפעל הייבט ר' חייקל אן - מיט זיין זיסע שטימע - זינגען דעם ניגון, ווען דער רבי גייט אריין אין א דבקות. ווען ער האט געענדיגט דעם ניגון ווייזט אים דער רבי מיט די האנט, ער זאל ווידער אנהייבן דעם ניגון, ר' חייקל הארפט ער זינג נאכאמאל, אזוי האט זיך דאס אפגעשפילט עטליכע מאל און ר' חייקל זינגט דער ניגון א גאנצע נאכט שטייענדיג נעבן רבי'ן, דער רבי האט נאכאלץ נישט געקאסט פונעם עסן...

נאך לאנגע שעה'ן רופט זיך דער רבי אן צו ר' חייקל "איצטער גיי ארויס, זע וואו די נאכט האלט", ר' חייקל גייט ארויס און זעט אז עס איז שוין דער עלות השחר, די זופ איז שוין לאנג אויסגעקילט...

דער רבי האט געקענט ווייטער אנהאלטן זיין הייליגער מנהג און ווייטער געפאסט ביזן קומענדיגן שבת. דער רבי האט דאן געזאגט פאר ר' חייקל: "פארנוואס איז דאס מאל געווען אזוי שווער דאס פאסטן? וויל עמיצער איז געוואויר געווארן, איינער האט זיך דערוואוסט", דעריבער איז דער רבי דאסמאל געווען אין א סכנה. געווענליך פלעגט דער רבי זיך פירן באשיידן בהצנע לכת, עס האט געקענט אריבער גיין גאנצע וואכן און קיינער זאל זיך נישט דערוויסן, אבער וויבאלד יעצט האט מען זיך יא דערוואוסט, איז דער רבי געווען אין א סכנה.

דער רבי האט אמאל געזאגט פאר ר' חייקל: "איך וויל דו זאלסט זיין א מקבל - זאלסט דארפן אנקומען צו נדבות פון אנדערע. אויב דו וועסט פארן מיט מיר קיין ברסלב, וועסטו זיין א חידוש אין דיין זאך - אזוי ווי

אַפֿ'ה'ס

“וואס זוכסטו טאקע?”

פֿרעגט דער פֿעדלער נאָכן
איינזען אז איה זוך נישט צו
קויפֿן אפֿילו איין שְמאַטע נישט.
איה נעם זיך די שְטאַרקייט און
ענטפֿער אים: “איה וויל וויסן
וואס איז די ווערטער וואס איר
האט גערעדט צו זיך אליין אויפֿן

גאס נאָכן אויסשריייען ‘שְמאַטעס’...”

ווען דער איד האט געזען מיין תּמיומות, רופֿט ער
זיך אן צו מיר: “איה בין א ברסלבער חסיד, דער
הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט, מיר זאלן
זיך אויסשמועסן אלעס וואס ליגט אויפֿן הארץ צום
אויבערשטן, אלעס וואס גייט אויף אונז אריבער
בגשמיות און ברוחניות, דאס איז די רייד וואס איה
האב גערעדט צו מיר אליין.”

איה הער מיט וואונדער די אמת'ע דיבורים, ווען
דער ברסלבער חסיד אנטפלעקט מיר נאך און נאך
דרכים וואס מיינט א ברסלבער חסיד און די עצות
פון דעם הייליגן רבי'ן. נאך א שטיק צייט האבן מיר
זיך געזענגט, ער האט מיר צוגעוואונטשן א ברכה,
איה האב ביי מיר אפגעמאכט, “דא איז מיין פֿלאץ,
איה וויל זיין א ברסלבער.”

שפעטערע יארן ווען איה האב זיך שוין פֿארעכנט
צווישן די ברסלבער חסידים, האב איה שוין פון נאנט
געקענט דעם פֿעדלער, ער איז געווען איינער פון די
טויזנטער ברסלבער חסידים אין פּוילן, זיין נאמען
איז ר' אהרן בצלאל פעפער.

הַמֶּשֶׁך פון יצחק פון שְטאַט לאקוב, פּוילן
שְמאַטעס! שְמאַטעס! הער איה אויסשריייען
שפּאַצירנדיג אויף איינע פון די גאסן אין
ווארשע, איה האב מיט מיינע שאַרפע אויגן - וואס
דער אויבערשטער האט מיר באשאַנקען - באַמערקט
אז דער איד מורמלט זיך אונטער ווערטער, צווישן
זיינע געשריייען “שְמאַטעס”.

דאס איז געווען א אידישער הענדלער וואס איז
ארום פֿעדלען זיינע שְמאַטעס, איה בין אים צושטייל
נאכגעגאנגען, ביז ווען איה האב געזען ווי ער לויפט
געשווינד אריין אין א פינגסטערע קעלער אונטער
דער ערד, מיט דרייִסקייט האב איה געקלאַפֿט
אויף זיין טיר. דער איד עפֿנט די טיר און מעסט
מייך אפֿ מיט אפֿאר אויגן פון קאפֿ ביז פֿיס; “וואס
ווילסטו, צדיק'ל” פֿרעגט ער מיט וואונדער. “איה
וויל שְמאַטעס” האט איה שבעל אפֿגעענטפֿערט אויף
זיין וואונדער.

דער איד נעמט מיר אריין מיט כבוד אין זיין
“פֿלאץ” און צייגט מיר זיינע סחורות, אפֿגעניצטע
הויזן, א היטל וואס מען קען נישט באשטימען
וועלכע קאליר עס האט אמאל געטראגן, איה האט
אפֿגעזאגט אלע זיין פֿארשלאגן וואס ער האט מיר
געוואלט פֿארקויפֿן.

פֿרנסה, האט ער מיט זיין האנט אנוועקגעמאכט דעם
רבי'נס פֿארשלאג.
“דו וועסט מער נישט זיין דער חידוש, מען וועט דיר
רופן חייקל” האט דער רבי אים מודיע געווען, וויבאלד
ער האט נישט געוואלט צוהערן צום רבי'ן האט אים
דער געזאגט אז מען וועט אים רופן נאר מיט זיין נאמען
‘חייקל’, אן א טיטול ‘רבי’ פאר זיין נאמען.

~ ~ ~

ר' חייקל פון מעדוועדיווקע איז אריבער וואוינען
אין שְטאַט קראקאוּ - וואס איז אין שכנות פון

איה אין מיין זאך”. דער רבי האט געוואלט אז ר' חייקל
זאל אפֿלאזן אלע זיינע געשעפֿטן, און אַננעמען דעם
חזנות פּאַסטן, דאס זאל זיין א פֿרנסה פאר אים, אז
מענטשן וועלן אים שטיצן, ווען ער וועט זיי זינגען
חזנות שטיקלעך. דער רבי האט געוואלט ממשיה זיין
פאר ר' חייקל א כח הנגינה פון גאר א הויכן שורש.

ר' חייקל איז אַבער געווען פּאַרנומען מיט זיינע
געשעפֿטן, עס האט אים נישט געפּאַסט צו זיין
אַנגעוויזן אויף אַנדערע מענטשן, ער האט נישט
געוואלט אַננעמען דאס חזנות פאר זיין באשטימטע

קרימענט'שוק – דארט האט ער געהאנדלט מיט זיינע געשעפטן.

נאכן רבי'נס פטיה פלעגט ר' נתן ארום פארן קיין טשערין מחזק זיין אנשי שלומנו, איז ער אויך אריין אין די שטאט קראקאוון און קרימענט'שוק און נאך דערפער ארום.

איין יאר ווען ר' נתן איז געווען דארט אין די חנוכה טעג, איז ר' חייקל אים געקומען באזוכן, ער האט זיך אויסגעדרוקט מיט גרויסהאלטעניש אז ער האט זיך נישט צוגעהערט צום רבי'ן און זאגט פאר ר' נתן: "דער רבי האט דאך געוואלט איה זאל זיין א חזן, וואלט איה יעצט געדארפט ארומגיין מיט א לאמטערנע (צו ליכטיג מאכן אין די טונקלעלע גאסן) און בעטן חנוכה געלט".

[צו זיין א חזן איז געווען א פארשעמטע פרנסה, מען האט געדארפט ארום גיין צו אלע שמחות אין שטאט און מאכן דארט א מי שברה, אזוי אויך פלעגן די חזנים אין די חנוכה טעג ארומגיין אין די הייזער פון די גבירים זינגען.]

ר' נתן הערנדיג ווי ר' חייקל האלט זיך נאך גרויס, האט ער אים אנגעשריגן: "נאכאלץ האסטו נישט פרטה וואס דו האסט נישט געפאלגט דעם רבי'ן...?"

ר' חייקל האט געהאט א זון וואס איז דערווייטערט געווארן פון רבי'נס וועג, ער האט אויך געוואוינט אין קראקאוון אין האט מיטגעהאלטן דעם שמועס פון ר' נתן, אזוי רעדנדיג האט דער זון אנגעהויבן בארומען איינעם פון די חשבו'ע רביים צו וועלכן דער זון איז מקורב געווארן, זיין נאמען האט גע'ש'מ'ט אז ער איז א ירא שמים און פירט זיך מיט חוקרות, ספעציעל האט ער באוואונדערט דאס הדרת פנים וואס דער רבי טראגט.

ר' נתן האט פארשטאנען אז דער זון פון ר' חייקל איז געווארן צוגעצויגן צו דעם רבי'ן ווייל זיין הדרת פנים האט אים איבערגענומען, האט אים ר' נתן געגעבן צו פארשטיין אז דער אויסנדיגער שיינער פנים פון א מענטש איז נישט קיין באווייז אויף זיין פנימיות, אז אויך אינעווייניג איז ער אן ערליכער. ר' נתן רופט זיך אן: מיין שווארצער האט מער הדרת פנים!" "מיין שווארצער איז מער פרומער פון אים".

די פונת פון ר' נתן איז געווען אויף זיין תלמיד ר' נחמן

דער זון פון ר' עוזר, וועלכער האט נישט געהאט אז שיינער הדרת פנים בגשמיות, ער איז אבער געווען א געוואלדיגער עובד ה' און גאר שטארק אויסגעפאלגט די עצה פון התבודדות, זיך אויסצוגיסן דאס הארץ צום באשעפער. ר' נתן האט אים גוט געקענט אויך זיין פנימיות און האט זייער געהאלטן פון אים, ווען ר' חייקל מיט'ן זון האבן דאס געהערט, איז דער זון ארויס פון צימער און צוגעטראסקעט די טיר... ר' נתן רופט זיך אן אויפ'ן זון: "דו ביסט שוין גאנץ ווייט פון אונד".

ר' חייקל איז געפארן אמאל מיט א פולע וואגן האלץ וואס ער האט געקויפט פון א בעל עגלה, אינמיטן האנדלען וועגן א פרייז, האט אויסגעבראכן א קריגעריי אויף איינצלהייטן פונעם געשעפט, רופט זיך אן דער בעל עגלה: "חייקל שייגען". ר' חייקל רופט זיך אן דערפארן: "דער רבי האט מיר געזאגט אז איה וועל נישט זיין דער חידוש, מען וועט מיר מער נישט רופן ר' חייקל, אבער מען זאל מיר רופן 'חייקל שייגען'?"

אויף זיינע עלטערע יארן האט אים איינמאל א פרוי פארשעמט, האט ער זיך ווייטאגליך אנגערופן: "דער רבי האט דאך געזאגט אז איה וועל נישט זיין קיין חידוש, אבער אז מען וועט מיר פארשעמען, האט ער נישט געזאגט". ווי איינער זאגט, פון וואו קומט מיר די אלע בדיונות.

טייערע קינדער איר זאלט וויסן אז ר' חייקל איז געווען איינער פון די גאר חשוב'ע תלמידים פון הייליגן רבי'ן, אזוי ווי מיר זען פון די מצעה וואס מיר וועלן יעצט דערציילן.

ר' נחמן טולטשינער האט אמאל געהערט ווי אזוי ר' חייקל איז זיך משתטח אויפן הייליגן רבי'נס ציון און שמועסט זיך אויס זיין הארץ מיט'ן רבי'ן אויף דעם לשון: "איה האב געהערט פון אייך אז מען האט נישט אויף זיך קיין צלם אלקים אויב מען ענדיגט נישט קיין ש"ס, בעט איה אז מיינע אייניקלאך זאלן האבן התמדה" ר' חייקל האט געבעטן אז דער רבי זאל ממליץ טוב זיין אויף אים, אז זיינע אייניקלעך זאלן זוכה זיין צו האבן התמדה און ענדיגן גאנץ ש"ס, ווייל דעמאלט באקומט מען א צלם אלקים.

(שיח שרפי קודש החדש, [בעריכה])

בן מלך וכן שפחה שנתחלפו

~4~

וקנה אותו לעבד עולם... גם כשיבואו לשוב,

זיי גיהערט. דאס קול פון די חיות. ווי זיי האבן אלע גישריגן און גיברומט מיט ווילדע קולות.

דער לייב האט גישריגן. און דער לעמפערט האט גיברומט מיט איין אנדער קול. און אזוי די איבריקע חיות. האט איטליקע חיה מיט איין אנדער קול גיברומט. און די עופות האבן גישווישטשטיש און גיקנאקט.

און אזוי אלע האבן גיברומט מיט ווילדע קולות. און אין דער תחילה. זענען זיי זייער דערשראקן גיווארין. האבן זיי זיך נישט רעכט צוגיהערט צום קול מחמת פחד. דערנאך האבן זיי צו גיבויגן די אויערן און האבן זיך צוגעהערט.

האבן זיי גיהערט. אז דאס איז איין קול פון א ניגון זיי זינגען זייער א וואילין ניגון וואס סע איז א ווילד חידוש. האבן זיי זיך נאך מער צוגיהערט.

האבן זיי גיהערט. אז סע איז א ווילד וואוילער ניגון וואס עס איז זייער איין ווילד חידוש. וואס עס איז א ווילד גרויסער מענוג דאס צו הערן. וואס אלע מענוגים פון דער וועלט זענען אלע גאר נישט. און טרעפן גאר נישט אן. אקעגין דעם ווילד גרויסן מענוג וואס מען האט אז מען הערט דעם ווינדערליכן ניגון.

האבן זיי צווישן זיך גישמוסט אז זיי וועלן שוין דא בלייבן ווארין זיי האבן דא צו עסן און צו טרינקען. און האבן דא אזוי איין מענוג וואס ער איז אזוי א חידוש. וואס אלידליי מענוגים פון דער וועלט ווערן גאר בטל אקעגין דעם מענוג.

ביינאכט איז אנגיקומען דער מענטש פון דעם וואלד און האט זיי גיגיבן עסין און טרינקען. און זיי האבן דארט איבער גינעכטיגט. אקעגין טאג האבן זיי גיהערט דאס גרויסע גילעכטער (חבל) ביז אלע ביימער האבן גיציטערט.

עס האט גיבראכין אלע ביימער (דאס קול פון דעם גילעכטער) האט ער אים אנגירעט (דהיינו דער קנעכט האט אנגירעט דעם אמתו) בן מלך וואס ער איז זיין האר) אז ער זאל פֿרעגין דעם מענטשן פון דעם וואלד. וואס דאס איז.

האט ער אים גיפֿרעגט. וואס איז דאס אזוי א גרויס גילעכטער נאנט צו טאג. האט ער אים גיענפערט. דאס לאכט דער טאג אויס דער נאכט. ווארין די נאכט פֿרעגט דעם טאג. פארןואס אז דו קומסט. האב איך קיין נאמען נישט. טוט דער טאג א גרויס גילעכטער.

און דערנאך ווערט טאג. און דאס איז דאס גילעכטער וואס מע הערט נאנט צו טאג. איז דאס ביי אים א גרויס ווינדער גיווען. ווארין דאס איז עפעס א ווילדע זאך. אז דער טאג לאכט אויס דער נאכט (פֿרעגין ווייטער האט ער שוין מנישט גיקענט. אז זענער ענפערט אזוי א לשון).

אינדערפרי איז ווידער דער מענש פון דעם וואלד אנוועק גיגאנגען. און זיי האבן דארט גיגעסין און גיטרינקען.

ביינאכט איז ער ווידער גיקומען. און זיי האבן גיגעסין און גיטרינקען און האבן גינעכטיגט דארט. ביינאכט האבן

האט אנגירעט דער קנעכט דעם הארין. (דײַניג דעם אַמט'ן פֿון מֶלֶךְ)
אז ער זאל אים פֿרעגן (דײַניג דעם מענטשן פון דעם וואלד) **וואס איז דאס.** האט ער אים גיפֿרעגט. האט ער אים גיענפֿערט באַפֿער די זון האט גימאכט איין מלבוש דער לבנה.

האבין זיך אנגירופֿין אלע חיות פון דעם וואלד. פֿאַפֿער די לבנה טוט זיי גרויסע טובות. ווארין זייער שליסט פון די חיות איז זיך דער עיקר נאר ביי נאכט. ווארין אמאל פֿאדארפֿין זיי אריין צו גיין אין ישוב אריין.

און ביי טאג קאנען זיי נישט. איז זיך דער עיקר זייער שליסט נאר ביי נאכט. און די לבנה טוט זיי אזוי א טובה וואס זי לייכט זיי ביינאכט. איבער דעם האבין זיי אלע מקסים גיווען. אז זיי זאלן מאכין א נייעם ניגון לכבוד דער לבנה.

און דאס איז דער ניגון וואס איר הערט. ווי זיי האבין גיהערט. אז דאס איז א ניגון האבין זיי זיך נאך מער צו גיהערט. האבין זיי גיהערט. אז סע איז זייער א וואוילער זיסער ניגון וואס סע איז א ווילד חידוש זייער.

האט ער זיך צו זיי אנגירופֿין (דײַניג דער מענטש פון דעם וואלד) **וואס איז דאס ביי אייך אזוי א חידוש.** אלא מאי איך האב א פֿלי וואס איך האב מקבל גיווען פון מיינע עלטערין.

וואס די פֿלי איז גימאכט גיווארין מיט אזוינע זאכן מיט אזוינע בעלעטליך און מיט אזוינע פֿארבין. וואס אז מען נעמט די פֿלי און מען ליגט זי אויף א וואסידע בהמה. אָדער אויף א וואסער עוף. אזוי היבט עס תיכף אן צו שפֿילן דעם ניגון (דײַניג דעם ניגון וואס די חיות האבן דא גישפֿילט).

דערנאך איז ווידער גיווארין דאס גילעכטער. און עס איז גיווארין טאג. און דער מענטש פון דעם וואלד איז זיך ווידער אַוועק גיגאנגען. און ער (דײַניג דער אַמטיר פֿון מֶלֶךְ) **איז גיגאנגען זוכין די פֿלי.** און ער האט אויסגיוזוכט אין דעם גאנצן חדר און ער האט נישט גיפונען און ווייטער האט ער מורא גיהאט צו גיין.

און זיי (דײַניג דער אַמטיר פֿון מֶלֶךְ מיט זיין קנעכט וואס ער איז דער פֿון השפֿחה וואס פֿריר איז ער גיווען מֶלֶךְ) **האבין מורא גיהאט צו זאגן דעם מענטשן פון דעם וואלד אז ער זאל זיי פֿירן אין ישוב אריין.**

דערנאך איז גיקומען דער מענטש פון דעם וואלד. און האט צו זיי גיזאגט אז ער וועט זיי פֿירן אין ישוב אריין.

האט ער זיי גיפֿירט אין ישוב אריין. און ער האט גינומען די פֿלי הנ"ל. און האט זי גיגיבן צו דעם אַמט'ן פֿון מֶלֶךְ. און האט צו אים גיזאגט. די פֿלי שענק איך דיר. און מיט דעם (דײַניג מיט דעם קנעכט וואס ער איז פֿריר גיווען מֶלֶךְ וכי פֿכ"ל) וועסטו וויסן ווי אזוי זיך צו פֿירן מיט אים.

האבין זיי אים גיפֿרעגט. ווי אהין זאלן מיר גיין. האט ער זיי גיזאגט. אז זיי זאלן זיך פֿרעגן צו דער מדינה. וואס זי הייסט מיט דעם נאמען. דאס נארײַשע לאנד און דער קלוגער מלכות.

האבין זיי אים גיפֿרעגט. אין וועלכער זייט זאלן מיר זיך אנהייבן צו פֿרעגן צו דער מדינה. האט ער זיי געוויזן מיט דער האנט אַט אַהער (אזוי ווי איינער ווייזט מיט'ן פינגער)

האט דער מענטש פון דער וואלד גיזאגט צו דעם אַמט'ן פֿון מֶלֶךְ. גיי אהין צו דער מדינה. און דארט וועסטו קומען צו דיין גדולה. זענען זיי גיגאנגען. ווי זיי זענען גיגאנגען.

האבין זיי זייער גיגלוסט אז זיי זאלן גיפֿינען עפעס א חיה אָדער א בהמה. פֿדי זיי זאלן פֿרויבן די פֿלי אויב זי וועט קאנען שפֿילן (פֿכ"ל) נאר זיי האבן נאך קיין שום חיה נישט גיזעהן דערנאך זענען זיי מער אין ישוב אריין גיקומען.

האבין זיי גיפונען עפעס א בהמה. האבין זיי אויף איר אנדער גילייגט די פֿלי. האט זי אנגיהויבן צו שפֿילן דעם ניגון (פֿכ"ל) זענען זיי אזוי גיגאנגען און גיגאנגען ביז זיי זענען גיקומען צו דער מדינה.

און די מדינה איז גיווען א מויער ארום איר און מען האט אין דער מדינה נישט גיקאנט אריין גיין נאר מיט איין טויער. מוז מען ארום גיין פֿמה מייל ביז מען קומט צום טויער.

זענען זיי ארום גיגאנגען ביז זיי זענען גיקומען צום טויער. אז זיי זענען שוין גיקומען צום טויער. האט מען זיי נישט גיגאנגען אריין לאזן באַשר דער מלך פון דער מדינה איז גישטאַרבין. איז גיבליבן דער בן מלך.

האט דער מלך גילאזט צוואה באַשר ביז אהער האט מען גירופין די מדינה. דאס נארישע לאנד און דער קלוגער מלכות. היינט זאל מען זי שוין רופין פאַרקערט דאס קלוגע לאנד און דער נארישע מלכות.

און ווער סע וועט זיך אונטערנעמען. אז ער זאל אום קערין צו דער מדינה דעם ערשטן נאמען. דהיינו אז מען זאל ווידער רופין די מדינה מיט דעם ערשטן נאמען. דאס נירישע לאנד און דער קלוגער מלכות. זאל דער דאזיגער מלך ווערין.

איבער דעם לאזט מען קיין שום מענטשן נישט אריין אין דער מדינה. סיידין דער וואס ער וועט זיך אונטער נעמען דאס דאזיגע אז ער זאל אום קערין דער מדינה דעם ערשטן נאמען. האט מען אים גיזאגט קאנסטו דיך דאס אונטער נעמען. אז דו זאלסט דער מדינה אום קערין דעם ערשטן נאמען. האט ער זיך בודאי נישט גיקאנט דאס אונטער נעמען.

האבין זיי נישט גיקאנט אריין גיין האט אים דער קנעכט אנגעערעדט אז זיי זאלן זיך אומקערין אהיים. נאר ער האט נישט גיזאגט אומקערין זיך. ווארין דער מענטש פון דעם וואלד האט אים גיזאגט אז ער זאל גיין צו דער מדינה און דאָרט וועט ער קומען צו זיין גדולה.

דערווייל איז אהין אנגיקומען נאך איין מענטש. וואס ער האט גיריטין אויף א פערד. און ער האט גיזאגט אריין גיין. האט מען אים אויף נישט גילאזט אריין מחמת דעם (פ"ב) דערווייל האט ער דערזעהן עס שטייט דאס פערד פון זענעם

מענטשן. איז ער גיגאנגען און האט גינומען די כלי. און האט זי אנדער גילייגט אויף דעם פערד. האט עס אנגיהויבן צו שפילן דעם זייער וואילן ניגון (פ"ב)

האט אים דער מענטש פון דעם פערד זייער גיבעטין. אז ער זאל אים פאַרקויפן. און ער האט אים גיענפערט. וואס קאנסטו מיר גיבין פאַר אזוי איין ווינדערליכע כלי.

האט דער מענטש פון דעם פערד צו אים גיזאגט. וואס קאנסטו דען טאן מיט דער כלי. נאר דו וועסט מאכין מיט איר איין קאמעדיא און דו וועסט נעמען א גילדן. איך קאן אָבער א זאך וואס סע איז בעסער פון זיין כלי. איך ווייס א זאך וואס איך האב מקבל גיווען פון מינע עלטערנס עלטערין.

אז מע זאל זיין איין מבין דבר מתוך דבר. דהיינו איך ווייס אזוי א זאך וואס איך האב מקבל גיווען פון מינע עלטערנס עלטערין. וואס דורך דער זאך קאן מען זיין איין מבין דבר מתוך דבר. (מע זאל פארשטיין איין זאך פון דער אנדערער זאך) אז איינער רעדט עפעס איין ווארט. קאן מען דורך דעם וואס איך האב מקבל גיווען.

אז מע זאל פארשטיין דבר מתוך דבר (דהיינו איין זאך פון דער אנדערער) און איך האב נאך די זאך נישט אויסגיזאגט פאַר קיין שום מענטשן אין דער וועלט. בכּוּן וועל איך זיך אויסלערנען די דאזיגע זאך. און דו וועסט מיר געבין די דאזיגע כלי דערפאַר.

האט ער זיך מיישב גיווען (דהיינו דער אמת'ן בן מלך וואס ער האט גיהאט די כלי) סע איז איין אמת איין גרויס חידוש אז מע זאל זיין איין מבין דבר מתוך דבר.

האט ער אים אָוועק גיגיבן די כלי. און ער (דהיינו דער מענטש פון דעם פערד) איז גיגאנגען און האט אים אויס גילערנט ער זאל זיין א מבין דבר מתוך דבר.

צו אלע חשוב'ע קינדער וואס וואוינען אין ארץ ישראל און האבן נאכנישט באקומען קיין מתנה פאר די נקודות פון די בחינות אויף סיפורי מעשיות, קענען זיך ווענדן צום מלמד ר' יואל יאראוויטש אין חדר ברסלב, בית שמש, אדער אויפן טעלעפאן 052-7166953 די קינדער פון חוץ לארץ וואס האבן שוין העכער 80 נקודות זאלן לאזן א קלארן מעסעדש מיט א סעלפאן נומער פון זייערע עלטערן ווי מען וועט זיך בעז"ה פארבינדן אין די קומענדיג טעג. נאך חנוכה וועלן מיר בעז"ה אויסמעקן אלע נקודות.

**בחינה אויף ספורי מעשיות
די עלעפטע מעשה (4)
דער בן המלך און בן השפחה**

**צו ענטפערן די
בחינות און אריינגיין
אינעם גורל,
02-5-3333-72
646-518-1095
1-518-329-9149**

א. וואס איז די גרויסע געלעכטער וואס זיי האבן געהערט נאנט צו אינדערמי?

- אז דער טאג לאכט פון דער נאכט
- אז דער נאכט לאכט פון דער טאג
- אז די זין לאכט פון די לבנה

ב. וועלכע קול האבן זיי געהערט ביינאכט?

- די קול פון די חיות ווי זיי ברומען
- די קול פון די פינגעלעך וואס האבן גישווישטישט און געקנאקט
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

ג. דערנאך ווען זיי האבן זיך בעסער צוגעהערט האבן זיי געהערט א קול פון?

- א געוויין
- א ניגון וואס ס'איז א גרויסע תענוג עס צוהערן
- א קול פון ליצנות

ד. לכבוד וועמען האבן די חיות געמאכט זי קול ביינאכט?

- לכבוד די לבנה וואס ליכט פאר זיי ביינאכט
- לכבוד די זון וואס ליכט פון זיי בייטאג
- לכבוד די שטערן וואס ליכטן ביינאכט

ה. וועלכע כלי האט זיי באוויזן דער מענטש פון וואלד?

- א כלי וואס ווען מ'לייגט דאס אויף א בהמה שפילט עס דעם ניגון
- א כלי וואס ווען מ'לייגט דאס אויף א עוף שפילט עס דעם ניגון
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

ו. האט דער בן המלך געטראפן די כלי אין שטוב פון דער מענטש פון וואלד?

- יא
- ניין

ז. יא, אבער ער האט מורא געהאט עס צו נעמען פארוועמען פון דער מענטש פון וואלד געגעבן די כלי, ווען ער האט זיי געטראגן אין ישוב?

- פאר דער אמת'ער בן השפחה
- פאר דער אמת'ער בן המלך
- פאר ביידע צו זאמען

ח. צו וועלכע מדינה האט זיי דער מענטש פון וואלד געזאגט צו גיין?

- וואס רופט זיך דאס נארישע לאנד און קלוגער מלכות
- וואס רופט זיך דאס קלוגע לאנד און נארישער מלכות
- וואס רופט זיך דאס נארישע לאנד און פארשיטענדיכער מלכות

ט. פארוועמען האט דער מענטש פון וואלד געזאגט אז אין יענע מדינה וועט ער קומען צו זיין גדולה?

- צו דער אמת'ער בן המלך

י. וואס איז געווען נעמען אז מ'זאל צוריק רופן די מדינה...?

- די נארישע לאנד און קלוגער מלכות
- די קלוגע לאנד און נארישער מלכות
- די נארישע לאנד און פארשיטענדיכער מלכות

יא. מ'האט אריין געלאזט אין די לאנד - נאר ווער עס וועט זיך אונטער נעמען אז מ'זאל צוריק רופן די מדינה...?

- די נארישע לאנד און קלוגער מלכות
- די קלוגע לאנד און נארישער מלכות
- די נארישע לאנד און פארשיטענדיכער מלכות

יב. ווער האט נישט געוואלט אהיים גיין, נאר אריין גיין אין די מדינה, און פארוואס?

- דער אמת'ער בן השפחה, ווייל דער מענטש פון וואלד וואלד האט אים געזאגט אז דארט וועט ער קומען צו זיין גרויסקייט
- דער אמת'ער בן המלך, ווייל דער מענטש פון וואלד האט אים געזאגט אז דארט וועט ער קומען צו זיין גרויסקייט
- ביידע, ווייל דער מענטש פון וואלד האט צו זיי געזאגט אז דארטן וועלן זיי קומען צו זייער גרויסקייט

יג. וואס האט פאסירט ווען דער בן המלך האט געלייגט די כלי אויף די פערד וואס איז דארטן געשטאנען?

- עס האט אנגעהויבן זינגען דעם זייער (וואונדערליכן) וואוילן ניגון
- עס האט בכלל נישט געזינגען
- עס האט אנגעהויבן ארויס רופן געבן משה'דיגע קולות

יד. וואס האט דער מענטש פון פערד געבעטן פון דער בן המלך?

- אז ער זאל אראפ נעמען די כלי פונעם פערד
- אז ער זאל אים פארבראגן די כלי
- אז ער זאל אים פארקויפן די כלי

טו. וואס האט אים דער מענטש פונעם פערד געגעבן פאר די כלי?

- נאלד און זילבער
- ער האט אים געלערנט צו זיין א מבין דבר מתוך דבר
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

טז. וואס לערנט זיך דערווייל ארויס פון די מעשה?

- אז ווען מ'הערט זיך גוט איין קען מען הערן א וואונדערליכער ניגון
- אז עס ווערט צוביסעלעך אנטפלעקט ווער עס איז דער אמת'ער בן המלך

מיט אסאך הצלחה!!!

**ר' נתן פאר זיין פֿטירה האט געזאָגט:
"עס גייט זיך מתגבר זיין טרייף פֿסול, אויף אַ שרעקליכן אופֿן, - דאס מיינט אז די סטראַ אַחרא גייט זיך פארשרייטן אויף די לענג און אויף די ברייט אויף יעדן איד באזונדער - נאר איך האף אז איין בלעטל פון רבי'ן, אַ טראַפעלע שפֿון זית וועט זיין אַ תיקון אויף אַלסדינג."**

ריינער קוואל השך
געווען און אַראַפּגעפּאלן אין נישט גוטע פּלעצער. אַבער אזוי ווי ביימים הָהם איז אויך בַּזמן הַזֶּה "וימנרת קַנְקָנִים נְעֻשָׁה נֶס לְשׁוֹשָׁנִים". אין יעדן דור איז פּאָרהאן גרויסע צדיקים וואס דורך זייער כח הקדושה, מיט זייער כח התפלה טוען זיי אונטערדריקן די קליפה פון זון. אין אונזער דור האט דער איבערשטער מיט זיין גרויס רחמנות געשיקט א גרויסן רבי'ן, א מנהיג רחמן, וואס מיט זיין גרויס רחמנות האט דער רבי מגלה געווען לעכטיגע עצות, גרינגע וועגן מיר זאלן קענען ביישטיין קעגן די גרויסע קלפות, ווייל "אביסל ליכט פארטרייבט גאר אסאך חשך".

וועט זיין א תיקון אויף אלסדינג. טייערע קינדער, לעכטיגע קינדער! לאמיר זיך באנייען מיט'ן רבי'נס עצות און גוט דערהערן אז קיין יאוש איז נישט פארהאנען, "תורה און מצוות איז נא, מען קען דאס באקומען, עולם הזה איז נישט, מען קען דאס נישט באקומען". בקרוב וועלן מיר זוכה זיין צו די גאולה השלמה, וואס די טעג פון חנוכה איז 'הכנה פון לשון חנוכה, הרגל - זיך איינגעוואוינען צו די גאולה וואס גייט שוין פמעט נתגלה ווערן, במהרה בימינו אמן.